

Rabovali Turci

♩ = 70 *Volne*

Zvolen, ľudová balada

Ra - bo - va - li Tur - ci až do Bie - lej ho - ry,

F Am G C D

zvo - lens-kej rich - tár - ke, zvo-len-skej rich - tár - ke, dve de - ti za - ja - li.

D7 Am D D C D

2. Šudy Katarinku do hintova dali,
[:Ludy Tomášika,:] pod koč uviazali.
3. A keď oni prišli do tureckej zemi,
[:Šudy Katarinku,:] do svetlice dali.
4. Šudy Katarinku do vrchnej svetlice,
[:Ludy Tomášika,:] do spodnej temnice.
5. Šudy Katarínka, sestrička premilá,
[:ak ti bude dobre,:] nezabudni na mňa.
6. Šudy Katarínka v striebre, zlate žila,
[:od veľkej dobroty,:] na brata zabudla.
7. Len na siedmy rôčok prisnil sa jej sníček,
[:že jej z pravej rúčky,:] vyletel holúbček.
8. Šudy Katarínka, ako ráno vstala,
[:dlho nemeškala,:] hneď k snáru bežala.
9. "Snáriček, snáriček, povedz mi ten sníček,
[:že mi z pravej rúčky,:] vyletel holúbček."
10. "Zomrie ti mamička, alebo tatíček,
[:alebo sestrička,:] alebo bratříček."
11. Šudy Katarína dlho nemeškala,
[:od spodnej temnice,:] kľúče zhl'adúvala.
12. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,
[:či si ešte živý,:] a či si už mrtvý?"

13. "Živý, sestra, živý, dopoly umretý,
[:moje biele nohy,:] po kolená v zemi."
14. V mojich čiernych očiach žaby škrkútajú,
[:v monich žltých vlasoch,:] myši hniezda majú.
15. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,,
[:či len tu budeme,:] či domov pôjdeme?"
16. "Domov, sestra moja, k tej našej materi,
[:žeby som neumrel:] v tureckej zemi."
17. A keď oni prišli do svojej krajiny,
[:pýtali si nocľah,:] od svojej materi.
18. "V izbe vám ja nedám, tam veľa hostí mám,
[:v komore vám nedám,:] tam veľa striebra mám."
19. "Dajteže nám, dajte, aspoň predो dverci,
[:aspoň predо dverci,:] na hnilom pazderci."
20. "Tam vám azda už dám, lebo tam nič nemám,
[:tam vám už azda dám,:] lebo tam nič nemám."
21. Ludy Tomáš, Ludy umrel už do rána,
[:Šudy Katarínka,:] tak ho nariekala:
22. "Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok úprimný,
[:keby si bol umrel,:] v tej tureckej zemi."
23. Tam by si bol ležal v hodvábnej posteli
[:pri tvojej materi,:] na hnilom pazderi.
24. "Deti moje, deti, vy nešťastné deti,
[:prečo ste sa vy mne,:] nedaly poznati?"
25. Bola by som vás ja zlatom obhrabala,
[:zlatom obhrabala,:] striebrom obsypala."
26. Šudy Katrínka v striebre, zlate žije
[:a Ludy Tomášik,:] v čiernej zemi hnije.